Over den Walput

Wiegelied

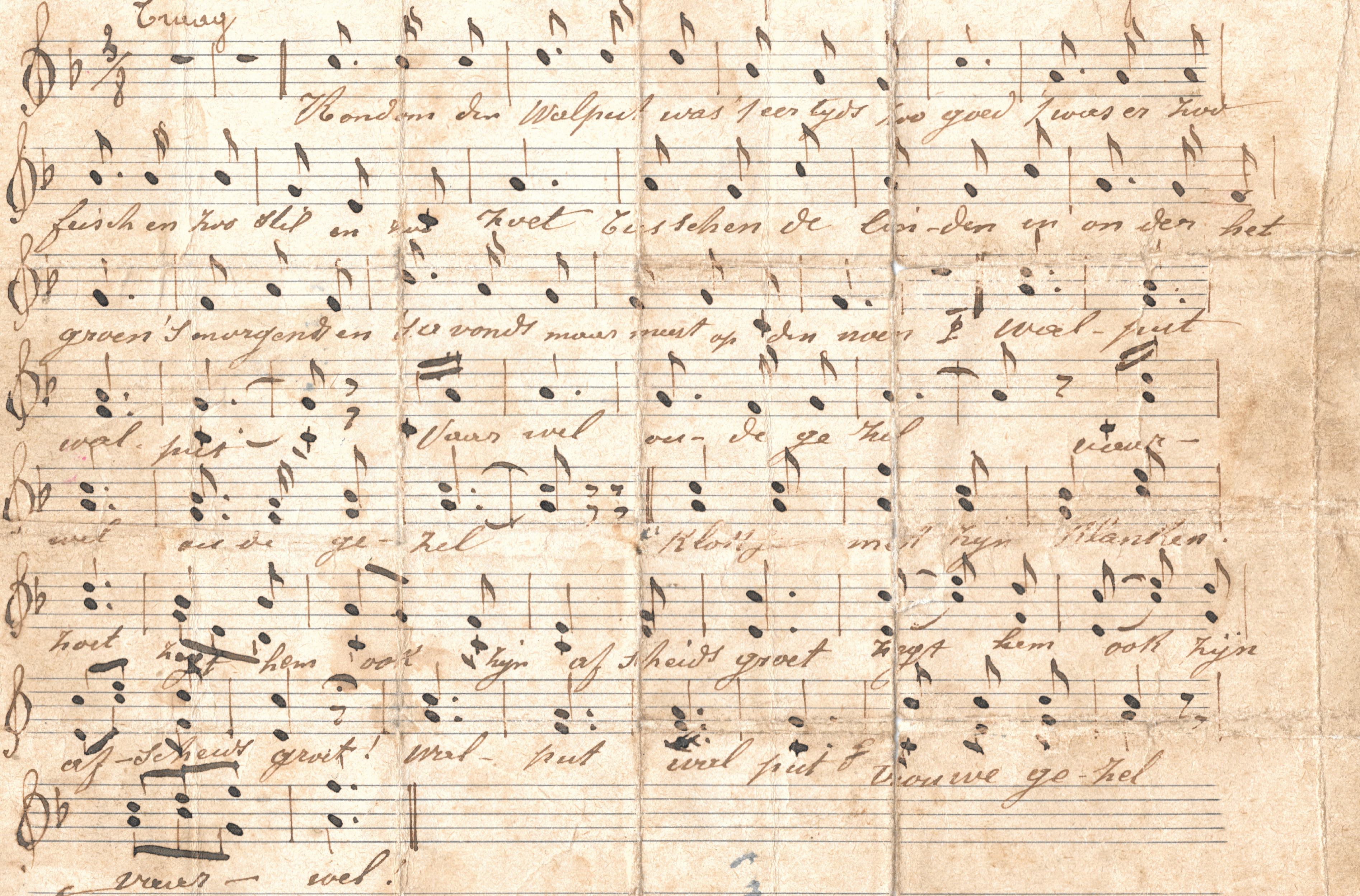
Traag
Rondom den Walput was 't eertyds zoo goed 't was er zoo
frisch en zoo stil en zoo zoet Tusschen de lin-den op on-der het
groen 's morgends en 's avonds maar meest op den noen 't Wal-put
wal-put — Vaar wel ou-de ge-zel vaar-
wel ou-de ge-zel Klokje met zyn klanken.
zoet zegt hem ook zyn afscheids groet zegt hem ook zyn
af-scheids groet! Wal- put wal put 't trouwe ge-zel
vaar- wel!

* traag.

2

Loeren en kijken deed d'oude gebuur
Rondom zich henen naar huis en naar Schuur
Nooit heeft hij iemand belast of belaan
Nooit heeft hij iemands geheimen verraân
Welput enz.

3 Eenden en kikvorschen treuren zoo droef
Dat men hun lusthof vernietigend begroef
Weg en heuvlen met voeten getreên,
Rust hij voor eeuwig zoo diep hier benêen.
Welput enz.

4 Hier waar zijn wateren klonken zoo lang,
Is nu gejoel en gespel en gezang.
Maar op zijn graf ligt een sierlijk tapijt
't Groen en het gras en de bloempjes ten tijd.
Welput enz.

5 Ouden gaan zwijgend en peinzend voorbij
Jongeren zeggen hieronder was hij.
Honderde jaren wordt hij nog herdacht,
Van die nu leven en 't komend geslacht.
Welput enz.